

KAPITEL 2.

Den kristna familjens glädje

»Man sjunger med jubel om frälsning i de rättfärdigas hyddor; Herrens högra hand gör mäktiga ting. Herren högra hand upphöjer, Herrens hand gör mäktiga ting.» (Ps. 118: 15-16).

Den kristne har inte svårt att finna glädje. Han bor ju i det land som flyter av mjölk och honung. Likt Nikodemus kom han till Jesus när det var mörkt, men så gick solen upp. Då han böjer sig ned vid korsets fot har hans sol börjat gå upp. Snart vandrar han i ljuset, blir rättfärdig genom tron och äger frid med Gud. Dessutom lär han sig att glädja sig i Gud, genom Herren Jesus, som var Hans offerlamm. Glädjen bor i den kristne och överflödar alltmer. Han tillhör ett lyckligt folk. Alla kristna är kanske inte lika glada, men alla har samma rätt och möjlighet att få äga glädje i överflöd. En del har en stilla glädje, andra en glädje som syns och hörs mer. Alla som förtröstar på Kristus får del av denna glädje, liksom det nya liv som den helige Ande ger. Vi har fått frid som övergår allt förstånd och en utesäglig glädje.

Glädjen smittar och gör andra lyckliga. Den som är fylld av Guds glädje »smittar av sig» på andra. Musiken njuts inte enbart av den som spelar, utan också av den som lyssnar. Den glada människan påverkar först och främst sin egen familj. Om en människa blir omvänd lägger hennes familj snart märke till att en förändring ägt rum. Hon berättar om vad Herren gjort, men även om hon inte gjorde det skulle man genom hennes mildhet, kärlek, uppriktighet och helgelse snart förstå att något måste hänt med henne. Sättet att vara, talet, humöret och attityderna är fullständigt förvandlade och folk i hennes omgivning kan inte undgå att märka detta. Hon är glad och det dröjer inte länge förrän den övriga familjen också är det. Hennes glädje får en upplyftande effekt på alla i hennes närhet. Jag hoppas att ni kära vänner och medarbetare i församlingen kan säga att det fungerar så för er. För mig är det så. Gud vare lovad. Gud har välsignat våra familjer.

En del kristna sprider inte bara glädje bland de sina, utan bland alla Guds barn. Då David gick fram och slog sitt lands fiender, orsakade han stor glädje i alla Israels hyddor. Alla de utvalda gladde sig över vad David gjort. När en man blivit välsignad av Gud till att kunna undervisa i Ordet och predika med kraft sprider han glädje till alla de familjer han kommer i kontakt med. Ha det som mål, mina kära bröder, att vara som brinnande ljus som lyser för alla

dem som är i huset. Första steget är att själv få frälsningsvisshet och att sedan bedja fram sin familj till frälsning, samt att låta sitt ljus skina så klart att alla grannar och folk som bor i trakten kan se det. Det är inget vidare ljus om det inte syns utanför det hus det står i. Lys på den gata där det bor så få människor som går till kyrkan; lys på fabriken där den stora majoriteten av arbetare sitter i mörker; lys på banken där få av tjänstemännen vandrar i Guds ljus. Bed att ditt ljus skall lysa starkare än nattlampans sken, som enbart kan vara en enda sjuk människa till tröst. Bed att det skall lysa lika starkt som t.ex. en gatlykta eller en strålkastare som sprider ljus över ett större område och över fler människor. Det kan hända att Herren har placerat dig i en svår situation av den anledningen att du i den kan bli till mer nytta än under bättre och mer bekväma förhållanden. Vi bör glädja oss över möjligheten att göra andra glada. Vi bör längta efter att göra Herrens vilja genom att tjäna och hjälpa våra medmänniskor och inte värdera vår ställning i samhället efter hur mycket bekvämlighet eller social standard den ger, utan efter de möjligheter den erbjuder att motverka det onda och att verka för det goda. Jag anser att kristna människor vore visa om de tvekade att flytta ifrån sin nuvarande bostad, även om det vore roligare för dem att bo i en bättre lägenhet och i en mer respektabel stadsdel. Om de flyttade skulle ju ljuset upphöra att lysa där och mången stackars syndares hopp göras om intet. Saltet gör ingen nytta i sin förpackning, vilket det däremot gör om man lägger fisk i det, då ruttnar ju inte fisken. En sjökaptan kan vara nog så klok på land, men han blir inte till någon nytta förrän han går till sjöss. En flod är en välsignelse i England, men i Sudan är den en ovärderlig skatt. Bibeln talar om vattenfloder på torra platser. Låt oss bedja att vi kan få bli till välsignelse för våra egna familjer och sedan kunna få förmedla så många välsignelser som någonsin är möjligt till allt fler människor i vår omgivning.

Nu skall jag gå in på ett detaljstudium av vår text:

1. För det första finns det glädje i den kristna familjen. Tack gode Gud att det är sant. En gång i tiden var paradiset människans hem. Numera är hemmet de goda människornas paradys. Jag vill tillägga att glädjen står i viss proportion till hur stor del av familjen som är frälst. Om blott en eller två personer i en stor familj är frälsta är det någonting att prisa Herren för. Men den glädjesången

låter nog snarare som en mjuk melodi än som en jublande stämsång. Om både mannen och hustrun skulle komma till tro är det en underbar tröst för dem båda. Nu kan två stämmor sjungas och sången låter mycket vackrare. Om två vagnshästar drar tillsammans går allting väl, men om den ene backar medan den andre drar framåt blir det rätt besvärligt, om inte rent förtretligt. Jag har sett två oxar gå under ett ok och lagt märke till att ett bra oxspann hela tiden försöker anpassa sig till varandra, resa sig samtidigt och gå i takt. Gjorde de inte det skulle smärtan och obehaget från oket försvåra plöjningen. Om både mannen och hustrun är omvända, ligger en ännu större glädje inom räckhåll för dem, eftersom de då börjar bedja för barnen. De ber innerligt och uthålligt för de barn de fött, till dess Gud får föda dem på nytt in i sin familj. Deras glädje blir oerhört stor den dag de får höra ett av sina kära barn säga: »Jag har bett Jesus komma in i mitt hjärta», och vittna om sin tro och vara redo att svara var och en som avhonom begär skäl för det hopp som är i honom (1 Petr. 3:5). Ännu gladare blir de då ännu ett barn kommer och säger: »Jag vill också följa Jesus.» Många av oss här kan säga »Alla mina barn är också Guds barn. De äter vid mitt bord, men också vid Herrens nattvardsbord. Jag har gudstjänst hemma och alla som bor i mitt hem går till gudstjänsten.» Här har vi ett mönster, en förebild, ett paradiset. Vi kan säga vad en Herrens tjänare en gång sade om sina andliga barn: »Jag vet inte av någon större glädje än att höra att mina barn vandrar i sanningen.» Det är bättre, kära fäder och mödrar, att era söner och döttrar blir Guds arvingar än arvingar till en stor egendom. Det är bättre att de är goda än stora i denna världen, bättre att de är vänliga än berömda. Om de är en del i Kristi brud behöver ni inte oroas för att de inte skall få någon att gifta sig med och om de tjänar Herren behöver ni inte oroas för deras affärer. Medan ni lever kommer de att vara er till stor tröst och hjälp och när ni dör överlämnar ni dem i en bättre vård än er egen. Deras framtid är tryggad, ty det är skrivet: »Istället för dina fäder kommer dina barn, som du fått att göras till furstar runt hela jorden.» Generellt anser jag nog att glädjen i en familj står i proportion till hur många av dess medlemmar som har tagit emot Guds nåd. Vissa omständigheter och särskilda prövningar kan orsaka undantag från denna regel, men i de flesta fall håller den. Så far efter att hela din familj skall bli frälst.

Vi bör bedja att alla som sätter sin fot i vårt hus må få en bo-

ning hos Gud. Varför skulle det inte vara så? Måtte alla som bor under vårt tak få en boning i himmelen!

Nu går vi vidare ett steg och noterar att den glädje jag talar om är till största delen andlig. Gudsfruktan brukar göra människan lycklig på alla sätt: psykiskt, fysiskt, socialt och andligt. Den »upp-lyser ögonen», är som ljuv musik för öronen och söt som honung i ens mun. Vardagens arbete går bra så länge kugghjulen är smorda med nåd. Det bör vara vår ambition att våra hus skall vara tempel, våra måltider sakrament, våra kläder som en prästerlig skrud, vi själva Guds heliga prästerskap och allt vi gör ett lovoffer till honom. Det finns hem där Herren Jesus är hela familjens Mästare och den helige Ande, den som genomsyrar allt man där företar sig. Där finns inte de problem som andra besväras av eftersom kärleken förhindrar dem att uppstå. Alla är vänliga mot varandra, angelägna om att vara goda och att göra gott. Bråk och kiv är som en följd därav okända företeelser, och små meningsskiljaktigheter tillåts aldrig urarta till heta dispyter. Avund, utbrott av ilska, kiv och dåligt tal förekommer inte. Sådant är ju allmänt förekommande bland familjemedlemmar, men tolereras inte av vänliga och kärleksfulla människor. Alla behandlar varandra riktigt; var och en in-tar den plats Nya Testamentet föreskriver och som resultat bor en Guds ängel i huset och då djävulen ser märket på dörren vågar han inte gå dit in.

Den främsta glädjen som njuts i de rättfärdigas tabernakel är andlig. Fadern gläder sig därför att han har undfått evig frälsning. Modern gläder sig över att Herren öppnat hennes hjärta, och att hon har kunnat höra och ta emot Ordet. De älskade barnen gläder sig de med och ber sina små böner och talar om Jesus som de älskar så mycket. Jag tror knappast jag kan minnas något underbarare än de gånger hela familjer har velat gå med i församlingen. En gång var det en familj på fem personer som kom, en riktig fin samling. Det är underbart när våra älskade barn tidigt lägger sina liv i Guds hand. Lycklig mor, lycklig far, lyckliga bröder och systrar där Herren verkar i sin kärlek! Jag hoppas att ni länge skall fortsätta med att prisas och lovas hans namn för denna välsignelse om den har kommit till er del! Varken i min fars eller i min egen familj finns det någon som inte är frälst. Därför kan jag leda er i tacksägelsen till Gud för just denna sak.

Denna glädje, då den är andlig, är inte beroende av yttre om-

ständigheter, icke av heder eller välgång. Herrens glädje finns i furs-
tarnas palats — om de tagit emot Guds nåd, men än oftare återfinns
den i rikt mått i torftiga stugor och slitna små lägenheter, där det
bor kristna män som får arbeta och slita för att försörja sig och
som vet vad fattigdom är. Det sägs att de gamla filosoferna kunde
vara glada utan musik och jag är förvissad om att de kristna kan
vara mycket glada även då de yttre omständigheterna inte är de
bästa. Vi behöver inte silkessnören för att ringa i våra glädjeklockor;
De behöver heller inte vara i höga, vackra torn. Om vår glädje
berodde på hur mycket guld och silver vi kunde spara ihop, på
familjemedlemmarnas hälsa och krafter eller på samhällsklass och
härkomst, skulle en del här kanske gråta sig till sömns varje kväll
och vakna med ögonen förblindade av tårar. Men eftersom vår
glädje kommer från en annan källa, vars rena ström forsar fram
både om sommaren och om vintern, kan vi ständigt prisa Gud
för glädje och förnöjsamhet. Glädjens lampa lyser med ett stadigt
sken i de rättfärdigas hyddor, eftersom den är fylld av helig olja.
Gud give att vi aldrig mattar dess sken genom att familjen syndar
mot Gud eller p.g.a. att vi försummar våra plikter gentemot var-
andra. Må den heliga glädjens lampa ständigt lysa på oss med
sina klara strålar i generation efter generation. Må andra kunna
säga om vårt hem: »Gud bor där.» En gång fick jag höra talas
om en rik man som hade ett stort antal hus på skilda orter. Han
ägde en stor egendom på landet vars huvudbyggnad var mycket
fin, en sommarstuga vid kusten, en jaktstuga på Högländet och
dessutom reste han ofta omkring på kontinenten. Han reste från
det ena huset till det andra och bodde mig veterligen aldrig mer än
fem veckor på endera stället. Han berättade för en god vän att han
försökte finna sinnesro i något av husen. Vilket meningslöst
flackande! Han kunde lika gärna försökt finna filosofernas sten
eller lösningen på alla universums problem. Jag känner många som
bara har ett enda rum, knapphändigt möblerat, men som där kun-
nat finna sinnesro eftersom de bar den inom sig!

Lycklig är den som bär fridens smaragd, även om infattningen
inte är av guld. Välsignade är de vars frid är som en flod som har
sin källa långt uppe bland bergen och ett vatten klart som kristall;
en flod som ständigt flyter fram, som fördjupas och breddar sitt
lopp, som tyst rör sig ner mot havet. Nej, det är inte var vi befin-
ner oss som betyder något utan vad vi är; det är inte vad vi har,

utan var vi har det någonstans. Om vi bara har det i oss själva eller
om vi har det i Gud, det är det som visar om vi i sanning är välsig-
nade. Frid är den bästa ägodel man kan ha och den för arvingarna
mest förmånliga kvarlåtenskapen. Den som tar emot Herrens Jesu
Kristi frälsning får också ta emot frid och glädje, därför står det i
vår text att »Man sjunger med jubel om frälsning i de rättfärdigas
hyddor». Då vi blivit rättfärdiggjorda kanske vi mer än innan kän-
ner av de förhållanden som råder under vår »genomresa» på jorden.
Även om vi bor i enkla hem och inte i stora fina hus. Men vi hedras
av de två himmelska gästerna som flyttat in hos oss: glädjen och
frälsningen och därför avundas vi inte någon konung hans mar-
moralats.

Man kan alltid ge ett överflöd av skäl till den kristna glädjen,
vare sig det är en individ eller en hel familj som äger den. Kristna
människor kan alltid ge orsak till den glädje de har. Varför skulle
vi kristna familjer inte glädja oss i Herren? Om Gud ser med välbe-
hag på oss, skulle väl vi kunna se med välbehag och tacksamhet på
honom? Om Herren gläder sig över oss, bör väl vi glädja oss över
att han gör det? Gud själv kallar oss för ett saligt, lyckligt folk.
Låt oss inte uppföra oss på ett sådant sätt att hans Ord verkar
osant. Ni förstår, mina bröder och systrar, att vadhelst ni har för
timliga bekymmer, samverkar allt till det bästa och därför kan ni
alltid glädja er, eller hur? Medicinens ingredienser smakar kanske
bittert, men kuren i sin helhet är ändå till nytta. Trots att varje
enskild händelse bara tycks vara en negativ motgång, är hela Guds
plan för dig utarbetad i kärlek och visdom. Ingenting sker din
familj, varken födsel eller bortgång, ankomst eller avresa, vinst el-
ler förlust, glädje eller sorg, sjukdom eller hälsa, som inte till slut
verkar till det bästa. Döm inte efter det enskilda kugghjulet, utan
efter vad hela maskineriet åstadkommer. Jag blir glad när jag tän-
ker på att inte ett enda dammkorn som virvlas upp av marsvinden
eller en enda droppe duggregn i april är till av en slump utan att
Herren styr och dirigerar allting. Därför är jag också övertygad om
att varken stort eller smått skall kunna tillfoga den man någon
verklig skada, som lever under den Högstes beskärm.

Dessutom gläder vi oss över att våra synder har blivit oss för-
låtna, den välsignelse som David besjunger i den 103:e psalmen
och som är en förberedelse för resten. Om synden är förlåten, ligger
all dess bitterhet i det förgångna, detta ormnäste och fördärvare av

liv. Då Goliat väl är slagen, är det inte svårt att slå resten av filistéerna. Då synden, det svart hotfulla moln som förebådade ett evigt oväder, är ur vägen, skingrar solen resten av molnen och dimman. Till och med döden har förlorat sin förmåga att skrämja oss, då synden är borta; den är som en geting utan gadd och vi är inte rädda att leva i dess närhet. Vi vet ju att om döden skulle komma in i vårt hem och ta någon av våra kära, kommer de till Kristus. När vi själva en dag dör, blir det en vinning för oss eftersom vi då skall få vara hos Herren. När ens synd är förlåten får man både en ny syn på livet och en ny syn på döden. Man kan t.o.m. känna en längtan efter den dag då man skall få komma hem till Herren.

Vad finns det överhuvudtaget som kan bekymra dig som fruktar Gud? »O,» säger du, »jag skulle kunna berätta om tusentals problem.»

Visst, men när du är färdig med din uppräknings skulle jag tala om för dig att du inte har någon orsak att bekymra dig för något av dem, eftersom Gud har sagt i sitt Ord att »intet vapen, som smides mot dig, skall hava någon framgång» och »det må vara Paulus eller Apollos eller Cefas eller hela världen, det må vara liv eller död, vad som nu är eller som skall komma, alltsammans hör eder till. Men I hören Kristus till, och Kristus hör Gud till». Låt oss se noga till att vi inte är som egyptierna som satt och darrade i mörkret, utan som folket på Salomos tid som levde och var glada och då friden inte hade något slut.

Jag skulle vilja fråga er ungdomar som är nygifta och som just har börjat ert vuxna liv, om ni väntar er att bli lyckliga utan att söka Gud? Ni har givit er åt varandra, jag önskar att ni också hade givit er åt Kristus, för då skulle ni förenas till ett med honom från vilken ni aldrig kan skiljas! Om ni är ett i Kristus, äger ni en tillförlitligare grund för ert äktenskap än vad er naturliga kärlek kan erbjuda. Under en kort tid får ni vara skilda åt, då den ene går bort, men sedan möts ni igen och får bo i samma himmel i evighet. Föreningar i Herren har hans välsignelse. Se till att ni begynner så som ni ämnar fortsätta, nämligen med Herrens välsignelse. Om ni vill ha ett lyckligt hem, om de barn Gud måhända ger skall bli till glädje och tröst, så se först till att ni har det rätt ställt mellan er och Gud. Om Gud får vara Herre över föräldrarna kommer han också att vara det över barnen. Abrahams Gud blir Isaks Gud. Han blir också Jakobs och Josefs Gud eftersom hans

trofasthet varar ifrån släkte till släkte över dem som älskar honom. Han stöter varken bort sitt folk eller deras barn. Om du är en Ismael, vad blir då dina barn? Om du är långtifrån Gud, hur kan du hoppas på att dina efterkommande skall vara nära honom?

För att återgå till min första punkt; Guds folk är ett lyckligt folk och dess familjer är lyckliga familjer. Om det finns någon kristen här som skulle vilja klaga på att han/hon inte är lycklig hemma, skulle jag vilja fråga: »Kan det möjligen vara ditt eget fel, käre vän?» Nej, bli inte arg. Jag är tvungen att fråga så, för jag har ofta funnit att just de som klagar över att det är så tråkigt därhemma ofta själva är huvudorsaken till att det är på det viset. Man får nämligen ofta igen med samma mått man mäter åt andra. När jag råkar på en man som säger att det inte finns någon kärlek i församlingen så vet jag att det han egentligen säger är: »Det finns ingen kärlek i mig.» När någon säger: »Alla i mitt hem gör fel utom jag» kan man vara säker på att hon hållit noggrann ordning på andras fel men aldrig tagit en titt på sig själv. Om du har färgade glasögon på dig får du ett förvrängt intryck av allting i din omgivning.

»Javisst», säger någon, »men jag är ändå inte lycklig, fastän jag längtar så efter att bli det.» Käre vän, känner du hemligheten till lyckan? Den är mycket enkel: sträva inte efter att själv bli lycklig, utan sträva efter att andra skall bli det! Se glad ut, så piggar du upp din omgivning. Jag tackar Gud att jag aldrig haft den falska föreställningen att det skulle vara särskilt dygdigt eller gudaktigt att gå omkring och se ledsen ut. Somliga tycker det är fint att se ut som en »arm syndare», men jag måste säga att jag mycket hellre är ett glatt Guds barn. Sprid solsken omkring dig då det är dåligt väder. Rynkade ögonbryn kanske gagnar någon, men ett leende påverkar långt fler. En berömd fransk statsman hade alltid ett sådant hemskt ansiktsuttryck att en pojke en gång frågade honom om det inte gjorde ont i ansiktet på honom. Man skulle kunna rikta samma fråga till en del väldigt »högtidliga» människor, för av ren vana ser de alltid så nedstämda ut att man kunde tro att deras liv var en enda lång natt. Låt det inte vara så med dig; låt ditt kärleks ljus lysa, så skall du få se att glädjens blommor växa var du än går fram. Det växer alldeles tillräckligt med tärpilar vid våra floder; hur vore det med lite vackra liljor istället?

Det här var alltså första punkten: det finns glädje i de rättfärdigas familjer.

2. Denna glädje skall uttryckas.

»Man sjunger med jubel om frälsning i de rättfärdigas hyddor.» Glädjen måste höras, komma till uttryck. Sången skall höras varje dag, från morgon till kväll och den skall alltid höras under den dagliga familjeandakten. Det är den glada stund då vi samlas för att bedja och läsa Guds Ord. Det är bra om vi sjunger också under dessa samlingar. Matthew Henry sa en gång följande om familjeandakten: »Det är bra att be; det är ännu bättre att läsa Guds Ord, men allra bäst är det om man både ber, läser Guds Ord och sjunger.» Detta är visdom och jag önskar att hans ord finge större uppmärksamhet än vad som har varit fallet. Om du inte kan åstadkomma den sista av de tre tingen, så låt din bön vara ännu mer full av lovprisning, glädje och tacksägelse än vad den vanligtvis är. Låt aldrig familjeandakten bli en tråkig ritual, utan bed och pris Herren av hela ditt hjärta, så att det blir stor glädje då ni kommer inför Herrens ansikte. Om man inte har familjeandakter kan man varken förvänta sig att barnen skall frukta Herren när de växer upp eller att man skall få uppleva den ovannämnda glädjen i familjen.

Kanske finns det några som inte börjat ha familjeandakter, därför att ni helt nyligen kommit till tro. Sätt om möjligt igång omedelbart, och se till att ni redan idag åtminstone försöker ha en. »Jag har aldrig bett högt förut», säger någon. »Då är det dags att börja med det nu då», säger jag. »Men jag är rädd!» Är du rädd för din fru? Det var verkligen tråkigt att höra, för hon är den siste i världen du skulle vara rädd för. »Å, men tänk om jag stakar mig?» Det vore väl inte så hemskt i så fall, en sådan bön är ofta den bästa bönen. Men härrör inte dessa protester egentligen från stolthet? Du vill inte be högt så att din familj kan höra. Tänk om du inte kan be fint och få deras gillande? Skaka av dig den andan och tänk bara på Gud och tala med honom. Om du längtar efter att bedja skall du se att snart blir det inte svårt att finna ord utan tvärtom måste du se upp så att du inte talar för länge. Bryt isen, bed att Herren Jesus skall driva ut den stumme anden och då kommer Herren att göra dig fri från dess makt. Om mannen inte vill leda andakten kan hustrun göra det istället. Låt det inte gå en enda dag utan familjeandakt, en dag utan den stunden är en dag utan välsignelse. »Men min man är inte kristen», säger någon. Dig kära syster vill jag råda att be ensam och tillsammans med barnen. Jag minns att min mor alltid brukade ta hand om familjeandakten då min far var ute på

sina predikoresor. När jag varit bortrest och min fru har varit sjuk har mina söner, fastän de bara varit unga pojkar, inte tvekat att bedja och läsa Guds Ord. Vi har aldrig velat ha ett hus utan bön, det vore hedniskt och ateistiskt.

Det blir ofta tillfällen till helig glädje i alla kristna familjer och dessa stunder skall man ta väl vara på och glädja sig åt. Helig glädje skadar ingen, tvärtom får vi ut mycket av den. Man kan föräta sig på honung, men man kan aldrig få för mycket av Guds glädje. Födelsedagar och jubileer av alla slag, släkt- och familjeträffar är tillfällen att sjunga ut sin glädje. Det vore gott om våra hem alltid var fyllda av sång. Sången driver bort oro och tristess, håller onda tankar borta, är allmänt upplyftande och gör att familjemedlemmarna vänjs vid att sjunga i sin ensamhet och tillsammans. Naturligtvis måste man även i detta avseende använda sunt förnuft, men om världens barn kan tralla på olika sånger, skulle då inte vi kunna sjunga psalmer och lovsånger? Jag känner en del glada människor som alltid går omkring och nynnar på psalmer, lovsånger och andliga visor. Jag känner en kvinna som brukade sjunga när hon städade för hon sa att det gick mycket bättre att arbeta då. Det är viktigt att sjunga medan man arbetar. Och om du inte kan sjunga, kan du som sagt nynna lite för dig själv. Detta goda råd fick jag en gång av en man som själv inte kunde sjunga något vidare, men han brukade nynna både när han promenerade och när han arbetade ute på fälten. Jag frågade honom varför han alltid brukade sjunga. »Inte för att jag vill kalla det sång», svarade han, »jag nynnar för mig själv därför att det sjunger i mitt hjärta. Jag sjunger så här därför att jag är så glad i Herren. Gud har frälst mig och ställt mig på den väg som leder till himmelen, så varför skulle jag inte sjunga?» Vad mycket oväsen de ogudaktiga ibland åstadkommer när de tjänar sin gud. De sjunger, ropar och hädar hur högljutt och gräsligt som helst. Varför skulle vi då inte höja jubelrop till Herren vår Gud? Jag vill rekommendera dig att försöka, hemma hos dig, upplåt din röst och sjung en helig sång till Herrens ära.

Om det nu är så, att du inte kan sjunga överhuvudtaget, kan du ändå »sjunga» till Herren, genom att ständigt vara glad, även då du möter prövningar och motgångar. Fäll inte modet, kära Guds barn. Om du blir nedstämd så förmana dig själv med psalmens ord: »Varför är du så bedrövad min själ och så orolig i mig? Hoppas på Gud; ty jag skall åter få tacka honom för frälsning genom honom.» Gläd-

je är den kristnes normala sinnesstämning. Bjuder inte aposteln oss att alltid glädja oss i Herren?

Varför skulle inte barnen till konungarnas konung glädja sig hela dagen lång, samt ge uttryck för denna glädje så att andra kan få kunskap om den? Kära vänner, i många hem där man inte känner Gud är den sång man hör mycket olik sången om frälsning. Alkoholists hemska skränande som skär i öronen på den kvinna han lovat älska och ära, men vars liv han håller på att förstöra. För att inte tala om de små barnen, som springer upp på sina rum för att inte komma i den berusade faderns väg. Det är fruktansvärt när ett hem blivit sådant och det värsta är att det finns så många sådana. I andra hem är det inte alkoholen som är problemet, utan mannens ilska. Han kommer hem och härjar och regerar som om alla vore hans slavar. I ett annat hem är frun slarvig och förstör hemmet genom sitt skvaller och sin lättja. Så bör och får det inte vara. Gud give att ditt hem inte är så, utan att alla som gästar ditt hem, vem det än är, ser att Gud finns där. Det syns genom att ni är glada, lyckliga, vänliga och tacksamma kristna, som talar väl om Guds namn och som aldrig i något sammanhang skäms för att säga att ni är Kristi stridsmän och Jesu efterföljare. Gud give mer och mer av den andan i alla de hem som finns representerade här. Hela församlingen blir välsignad då varje familj gläder sig i Herren och över Hans underbara frälsning.

3. Jag vill sluta med att helt kort säga att **GLÄDJEN I DE HELIGAS HEM HAR ATT GÖRA MED VAD HERREN HAR GJORT.**

Ni förstår, kära vänner, att dagens text rymmer så mycket att jag inte hinner gå igenom allt idag. Men jag vill påminna er om vad det är för en sång som den kristna familjen sjunger: »Herrens högra hand gör mäktiga ting. Herrens högra hand upphöjer. Herrens högra hand gör mäktiga ting.» Sången har tre rader och vi och våra barn har lärt oss att lova den treenige Guden: »Ära vare Fadern och Sonen och den helige Ande, såsom det var av begynnelsen, nu är och skall vara, från evighet till evighet! Amen.» Hela familjen kan glädja sig när de tänker på allt han gjort, att han har vunnit seger över synden och satans makt, över döden och helvetet! Kristus har tagit fångar och vi kan sjunga till Herren för han har triumferat över sina fiender. Herrens hand var sannerligen upphöjd då Jesus vann seger på korset. Den var upphöjd och verkade för vårt

väl och för det kan vi alltid vara glada och prisa hans namn.

Låt oss också **tänka på vad Herren har gjort för oss var och en personligen.** Vi var trälar under synden och under satan, men Herren befriade oss med sin starka hand och utsträckta arm, liksom då han befriade Israels barn ut egyptiernas våld. Men våra synder laddade vid oss till dess vi var helt förtvivlade, men då befriade Herren oss ännu en gång, plockade bort oss från satans hand och gjorde oss underbart fria. Det är verkligen sant att »Herren hand gör mäktiga ting»!

Alltsedan dess har Herren stått oss bi i olika situationer och räddat oss undan svåra frestelser och gjort att vi kunnat stå fasta när fienden gått till attack mot oss. När jag ser tillbaka på mitt liv finner jag oräkneliga saker att prisa Gud för. Herrens hand har också verkat mäktigt för dig käre vän, och givit dig kraft när du varit svag och hjälpt dig trots alla dina fel och brister. Ni måtte väl var och en kunna komma ihåg saker som Herren gjort för er, eller hur? Därför borde väl också ni och era familjer sjunga glada tacksägelse-sånger till Herren?

När Herrens verk röner stor framgång och du varit på ett möte där många vittnat om sin tro på Jesus och många symboliskt begravt sina gamla liv i dopets grav, då församlingen utbreder sig åt alla håll, då nya missionsstationer och söndagsskolor startar och då fler arbetar för Herren — är det dags att låta hjärtat ta ett glädjeskutt och sjunga »Herrens högra hand gör mäktiga ting, Herrens hand upphöjer, Herrens hand gör mäktiga ting».

Då syndare kommer till tro, då alkoholisten slutar dricka, då den som brukat svära fått ett rent tal och istället sjunger och prisar Gud, då en gudsförhärdad människa böjer sig som ett barn för Jesus, är det något som vi och våra familjer bör ta upp som ett tacksägelseämne vid familjeandakten. När du fått höra rapporter från missionsfältet om att hedningar kommit till tro och att världens länder tar emot Kristi ljus — är inte det något att fira och säga: »Detta är den dag som Herren har gjort, låt oss på den fröjdas och vara glada.» Jag vill att våra familjer skall känna till de glädjeämnena som rör hela Guds familj, till dess att våra små familjer smälter samman med alla andra som tillhör Guds familj, till dess alla de olika stammarna förenas till ett enda Guds Israel, till dess vi alla växer samman till en enda kropp, Kristi kropp och samfällt prisar honom som är huvudet över oss alla.

Men vi måste, kära vänner, börja använda och leva ut vår personliga tro på Herren Jesus Kristus. En del av er som är här idag känner ännu inte Herren. Du kan inte göra andra människor lyckliga så länge du själv inte äger hemligheten till den enda sanna lyckan. Men du skulle gärna vilja bli en källa till välsignelse för andra, eller hur? Du vill väl inte skada någon? Ni goda människor med hög moral åstadkommer skada om ni genom ert andliga sätt lurar andra att tro att det räcker med att vara ärlig och ha god moral och att man inte alls behöver komma till Jesus, bekänna sina synder och av honom få ett nytt hjärta och den rätta anden. Så finns det somliga som går till kyrkan år ut och år in, men som knappast ens ber bordsbön därhemma och än mindre talar med sina barn om Jesus, Vad kommer ni föräldrar att säga, som på detta sätt försummat era barn, då ni möter dem på domens dag? Ni kanske arbetar och strävar för att de skall kunna få mat och kläder. Ni älskar dem väldigt mycket. Men det är en sorts fattig kärlek, som bara ser det materiella och som inte älskar barnets verkliga jag, den själ som bor i det. Om någon skulle väcka dig mitt i natten och säga att din lille pojke inte var hemma, utan ute i kylan någonstans, då skulle du bli ganska så orolig och defintivt inte kunna ha ro att sova. Jag önskar att jag kunde hjälpa de föräldrar som själva är frälsta, men vars barn inte är det. Bed att de må bli frälsta innan de blir så stora att de flyttar hemifrån. Häromdagen träffade jag en kvinna som ville gå med i församlingen. Hennes stora sorg i livet var att hennes barn inte kände Herren och att hon nu inte kunde tala med dem på samma sätt som då de bodde hemma. Innan de flyttade hade hon aldrig talat med dem om frälsningen. Nu var barnen vuxna och fäste ingen vikt vid vad modern sa. För ett par veckor sedan träffade jag två barn. Den ena sa: »Jag fann frid tillsammans med min mor» och den andra sa: »Jag fann frid med Gud tillsammans med min mor.» Vad underbart! Bed, ni föräldrar, innerligt och uthålligt för era barns frälsning till den dag de nalkas honom. Tala med dem, var och en enskilt, om deras själs frälsning. Om du gör så vågar jag lova att barnen blir frälsta i de allra flesta fall. Då barnen till goda föräldrar slagit in på en dålig bana har jag funnit att det oftast funnits en speciell orsak till det. En gång fick jag höra om en pastors son som var en ganska dålig människa. Då jag studerade pastorn, hans far, lite närmare förvånade det mig inte, för av pastorns karaktär och sinnelag kunde man förstå att

han inte kunde leda sin son till frälsning. Det kanske inte är på det viset alla gånger, men om man har familjeandakt varje dag och ett lyckligt hem och om föräldrarna är goda föredömen och ber mycket och innerligt för sina barn, tror jag att Salomos ord ska visa sig sanna: »Vänj den unge vid den väg han bör vandra, så viker han ej därifrån, när han bliver gammal.»

Kära vänner, Gud give att ni alla ska få del av den glädje jag talat om. Amen.